

Vicenç Pagès traça una «història alternativa de la literatura catalana»

La Diputació de Girona publica «Curs de prosa» on aplega textos de crítica literària de l'autor figuerenc sobre quaranta-vuit escriptors i escriptores als quals ell considerava «els grans prosistes catalans»

«Vicenç Pagès és un escriptor immens i Curs de prosa, un llibre extraordinari". Amb aquesta frase sòlida i contundent, Ferran Campistol va mostrar per avançat totes les seves cartes a l'auditori atent que omplia, fa uns dies, la sala Adela Riera de la biblioteca de Figueres. Campistol va incidir en «la generositat de l'obra crítica de Pagès» que queda plasmada en el recull a Curs de prosa, un llibre editat per la Diputació de Girona i que, segons Enric Sullà, catedràtic i professor especialista en teoria de la literatura comparada i responsable d'aquesta edició i de l'epíleg, ve a ser «una història alternativa de la literatura catalana» feta sense seguir un ordre cronològic i a partir, només, d'autors gironins, fet que justificà, ja que «els grans prosistes catalans, a excepció de Mercè Rodoreda, són gironins». L'any 2018, Vicenç Pagès va publicar Clàssics revisitats on ja plantejava una nova manera de llegir els clàssics. Amb Curs de prosa, llibre que va deixar inacabat, fa un pas més reunint quaranta-vuit escriptors -entre ells, Salvador Dalí- i mostrant els diferents models de prosa tot convidant als lectors a «freqüentar-los i familiaritzar-se amb els millors». Un clam al qual Sullà també es va sumar insistint que «aquesta no és una col·lecció de mòmies, sinó prosa viva». En aquest sentit, a Curs de prosa «Pagès fa de lector no d'historiador, de lector que té molt present la història de la literatura, el coneixement de la tradició, però no fent arqueologia sinó fent-la viva i útil». Fins i tot, conscient que alguns dels autors no han aguantat bé el pas del temps, com és el cas de Llucieta Canyà, en aquest cas, Vicenç Pagès «la defensa i li reconeix com de bé escrivia». Ferran Campistol va insistir en l'àmplia lectura de Vicenç Pagès, però també en la seva capacitat d'explicar-la: «Ell no escriu per intimidar el lector amb erudició sinó per fer-lo participi d'un joc d'intel·ligència, d'un diàleg viu amb la tradició que és tan natural amb els autors de casa com amb els grans noms universals». Segons ell, Curs de prosa és «un llibre amè, còmplice i ple de picades d'ullet, que no perd mai el rigor formal ni discursiu, amable, clar i estimulants». Per la seva part, Enric Sullà va remarcar «l'originalitat extrema» de Curs de prosa posant sobre la taula tots els seus valors, entre ells, «el d'instigar, suscitar i fer-te veure» tots aquests autors, que ell ha llegit de dalt a baix, «d'una manera actual i interessant», també divertida incloent citacions extraordinàries. «En Vicenç era un gran lector i si el llegim ens fa a nosaltres millors lectors», conclou el catedràtic qui va animar a tots els presents a fer l'exercici perquè «el millor per a un escriptor és llegir-lo per fer-lo viu i present». També va aportar idees com ara que les biblioteques gironines apleguessin tots aquests volums ressenyats per Pagès i en fessin una exposició itinerant reivindicant aquest llegat.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2025/09/30/vicenc-pages-traca-historia-alternativa-122109291.html>